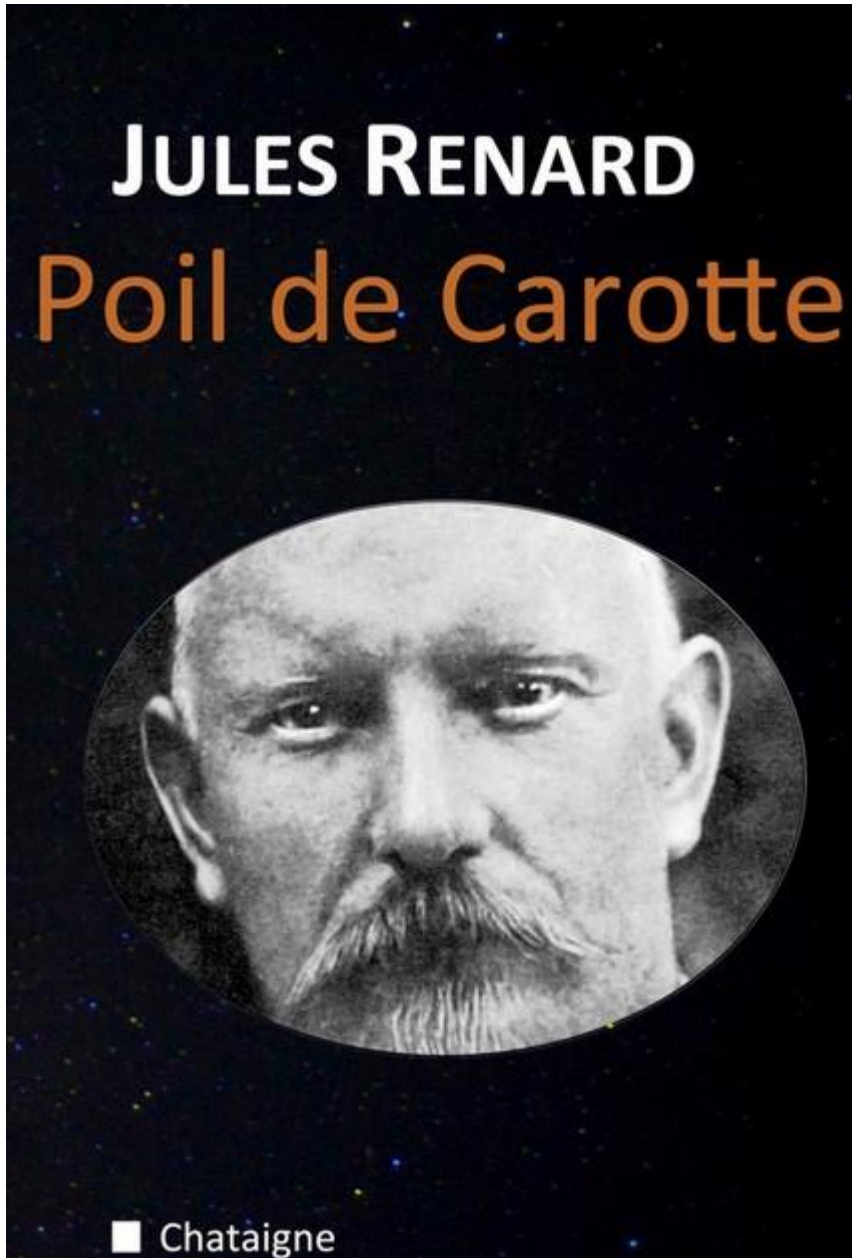

FRANSKLISTEN

Jules Renard: Poil de Carotte

Fås både som Papirbog og e-Bog.
Køb hos saxo.com

Se mere hos:

<https://www.chataigne.dk/>

Anna Højgaard Andersen og Hardy Andersen har atter haft gang i oversættelserne, og som sædvanlig er det et yderst professionelt resultat, denne gang endda med fotografiske illustrationer. Hardy er en meget dygtig fotograf.

Vi får en super oversættelse af Jules Renards **Poil de Carotte**, en roman der udkom i 1894 under de voldsomme ændringer i det franske samfund under Dreyfus-skandalen og den verdslige stat der skulle slippe ud af kirkens indflydelse på undervisningen.

Bogen indledes med et glimrende afsnit om Jules Renard og hans liv samtidig med, at vi får et billede af datidens samfund. Jules Renards liv fra 1864 -1910 blev kortvarigt, men han indskrev sig i fransk litteratur med denne mere eller mindre selvbiografiske skildring af et barn, der i den grad udsættes for mobning og nedværdigende behandling.

Poil de Carotte er den sidste af tre børn i familien Lepic. Han har fået navnet på grund af sit røde hår. Hans er familiens prügelneppe og især hans mor behandler ham dårligt og ondt. Vi får Poil de Carottes liv skildret i korte hverdagsscener omkring familiens hjem ude på landet. Der er ikke en umiddelbar kronologi, men vi får alligevel skildret familien fra mange sider.

Et par eksempler på moderens opdragelse:

Men så snart han sover, begynder han at snorke. Det er som en lidenskab.

Straks niver fru Lepic med to negle i den blødeste del af hans endebalde, til blodet pibler frem. Det er den metode, hun har valgt.

Poil de Carottes skrig vækker pludselig hr. Lepic. Han spørger:

- Hvad er der i vejen?

- Han har mareridt, siger fru Lepic.

En dag leger børnene en bryllupsleg. Det skulle de aldrig have gjort:

Fru Lepic kommer nærmere. Hun har dem i sin magt. Hun tager sig god tid. Hun går langsommere. Hun er så tæt på, at søster Ernestine bliver stående uden for handlingens aktionsradius, af frygt for at blive ramt. Poil de Carotte stiller sig foran 'sin kone', som hulker endnu kraftigere. De vilde klematisser blander deres hvide blomster. Fru Lepic hæver sin kæp, parat til at slå. Bleg i ansigtet lægger Poil de Carotte armene over kors og trækker skuldrene op omkring ørerne, han føler allerede en brændende smerte hen over lænden og en sviende stiken i læggene. Alligevel råber han med stolthed i stemmen:

- Hvad gør det, bare man har det sjovt

På trods af den barske behandling af specielt Poil de Carotte, bliver han også vist sammen med sin far på fiske- og jagtture, og her finder vi meget poesi og også humor i beskrivelserne af de forskellige gøremål. Der er med andre ord meget at hente i de korte, men enkle og præcise skildringer af hverdagene og livet i en mindre by. Poil de Carotte kommer på et tidspunkt også i en kostskole, hvor hans liv bliver anderledes.

På trods af de mange genvordigheder er Poil de Carotte en dreng med en viljestyrke og en listighed, der hjælper ham igennem livet. Spændende læsning.

Jens Peder Weibrecht
Hals 21. november 2020